

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 08.04.1970, sp. zn. 3 Tor 7/70, ECLI:CZ:NS:1970:3.TOR.7.1970.1

Číslo: 28/1970

Právní věta: Přezkumné řízení podle druhého oddílu zák. č. 82/1968 Sb. je možno konat o rozhodnutích krajských soudů (vyšších vojenských soudů) z období od 1. ledna 1953 do 31. prosince 1956 jen, pokud tyto soudy rozhodovaly na základě žalob krajského prokurátora pro činy, pro které byl krajský prokurátor oprávněn konat přípravné řízení. Ustanovením obdobným ustanovení § 17 odst. 1 tr. ř. je tedy ustanovení § 20 odst. 1 tr. ř. z r. 1950 ve spojení s ustanovením § 13 odst. 1 tr. ř. z r. 1950.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 08.04.1970

Spisová značka: 3 Tor 7/70

Číslo rozhodnutí: 28

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Rehabilitace soudní

Předpisy: 82/1968 Sb. § 2 písm. c

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 28/1970 sb. rozh.

Přezkumné řízení podle druhého oddílu zák. č. 82/1968 Sb. je možno konat o rozhodnutích krajských soudů (vyšších vojenských soudů) z období od 1. ledna 1953 do 31. prosince 1956 jen, pokud tyto soudy rozhodovaly na základě žalob krajského prokurátora pro činy, pro které byl krajský prokurátor oprávněn konat přípravné řízení.

Ustanovením obdobným ustanovení § 17 odst. 1 tr. ř. je tedy ustanovení § 20 odst. 1 tr. ř. z r. 1950 ve spojení s ustanovením § 13 odst. 1 tr. ř. z r. 1950.

(Usnesení zvláštního senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. dubna 1970, sp. zn. [3 Tor 7/70.](#))

Usnesením zvláštního senátu krajského soudu v Plzni ze 16. ledna 1970 sp. zn. 12 Tr 134/68 byly podle § 8 zák. čís. 82/1968 Sb. se zřetelem na ustanovení § 2 písm. c) cit. zák. zamítnuty návrhy J. K. a M. H., manželky odsouzeného A. H., na provedení přezkumného řízení podle druhého oddílu zák. č. 82/1968 Sb. ve vztahu k odsuzujícímu rozsudku býv. krajského soudu v Karlových Varech z 15.

července 1953, sp. zn. T 33/53, kterým byli J. K. a A. H. odsouzeni pro trestný čin sdružování proti republice podle § 80 odst. 1 tr. zák. z r. 1950.

J. K. a M. H. napadli toto usnesení zvláštního senátu krajského soudu v Plzni včas podanou stížností a v ní shodně namítali, že zvláštní senát krajského soudu v Plzni učinil nesprávný závěr, že přezkumné řízení podle druhého oddílu zák. č. 82/1968 Sb. se nevztahuje na odsuzující rozsudek býv. krajského soudu v Karlových Varech z 15. července 1953, sp. zn. T 33/53 ohledně J. K. a odsouzeného A. H.

Zvláštní senát Nejvyššího soudu přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost napadeného usnesení i řízení předcházející tomuto usnesení a shledal, a že stížnosti J. K. a M. H. nejsou důvodné.

Z odůvodnění:

Podle § 2 zák. č. 82/1968 Sb. se přezkoumávají způsobem uvedeným v druhém oddílu cit. zák. odsuzující rozsudky v trestních věcech, v nichž v původním řízení rozhodoval v prvním stupni a) Nejvyšší soud, b) bývalý státní soud zřízený zákonem č. 232/1948 Sb., c) krajský soud nebo vyšší vojenský soud podle § 17 odst. 1 tr. ř., resp. podle obdobných ustanovení dřívějších zákonů v době od 1. ledna 1953 do 31. července 1965.

Rozhodujícím hlediskem pro posouzení daného případu je výklad pojmu „obdobná ustanovení dřívějších zákonů“ obsaženého v ustanovení § 2 písm. c) zák. č. 82/1968 Sb., protože dikce ustanovení § 17 odst. 1 tr. ř. nepřipouští žádných pochybností.

Za účinnosti trestního řádu z roku 1950 (zák. č. 87/1950 Sb.) ve znění vyhlášky ministra spravedlnosti č. 1/1953 Sb. konal řízení v prvním stupni - nestanovil-li zákon jinak - soud, u něhož byl činný prokurátor, který podal obžalobu (§ 20 odst. 1 cit. zák.). Věcná i místní příslušnost soudu byla tedy závislá zásadně na příslušnosti prokurátora.

Podle § 13 odst. 1 citovaného trestního řádu (věta před středníkem) krajský prokurátor konal přípravné řízení o činech trestných podle hlavy první zvláštní části trestního zákona (zák. č. 86/1950 Sb.) nebo zákona na ochranu míru č. 165/1950 Sb., na které zákon stanovil trest smrti, trest odnětí svobody na doživotí nebo trest dočasného odnětí svobody, jehož dolní hranice činila nejméně deset let. Krajský prokurátor byl tedy příslušný podat žalobu o těchto trestných činech a krajský soud byl příslušný o nich rozhodovat.

Vedle příslušnosti založené ustanovením § 13 odst. 1 cit. tr. ř., mohl krajský prokurátor podle § 21 odst. 2 cit. tr. ř. atrahovat k provedení řízení i věci, ohledně kterých nebyl podle zmíněných ustanovení věcně příslušný.

Vzhledem k tomu, že ustanovení § 2 písm. c) zák. č. 82/1968 Sb. váže možnost konat přezkumné řízení o rozhodnutí krajských soudů z tam uvedeného období pouze na věci, o kterých rozhodoval tento soud na základě ustanovení § 17 odst. 1 tr. ř., tedy nikoli i ve věcech, ve kterých tento soud rozhodoval v prvním stupni v důsledku postupu podle § 26 tr. ř. (atrakce), je možno konat přezkumné řízení podle druhého oddílu zák. č. 82/1968 Sb. o rozhodnutích krajských soudů (vyšších vojenských soudů) z období od 1. ledna 1953 do 31. prosince 1956, pokud tento soud rozhodoval na základě žalob krajského prokurátora (§ 20 odst. 1 tr. ř. z roku 1950 ve znění novely) pro činy, pro které byl krajský prokurátor oprávněn konat přípravné řízení (§ 13 odst. 1 tr. ř. z roku 1950 ve znění novely). To znamená, že ustanovením obdobným ustanovení § 17 odst. 1 tr. ř. je ustanovení § 20 odst. 1 tr. ř. z roku 1950 ve znění novely ve spojitosti s ustanovením § 13 odst. 1 téhož tr. ř.

Uvedené podmínky nebyly v daném případě splněny, protože - jak správně dovodil již zvláštní senát krajského soudu v Plzni - krajský prokurátor podal v předmětné věci obžalobu na J. K. a A. H. pro trestné činy, o nichž nebyl povinen konat přípravné řízení podle ustanovení § 13 odst. 1 věta před

středníkem tr. ř. z roku 1950 ve znění novely.

Z uvedeného plyne, že stížnosti J. K. a M. H. nebyly shledány důvodnými, a proto byly podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuty.